

Mirarea unui gând stingher

Daniel Vișan-Dimitriu

Tu, suflet rătăcit, cum nu știi, oare,
Că n-am plecat și nu ne-am despărțit?
Sunt încă-n tine, viu, căci o plecare
Ar însemna pustiul de sfârșit.

Nu simți privirea mea cum îți măsoară
Plăcerea-n jocul noului sărut?
Nu știi că te cunosc și mă-nfioară
Toți pașii tăi prin timpul ce-a trecut?

Nu te sfii de-acum! Din întâmplare,
Te mai privesc și eu, la fel ca tine,
Dar nu cum te priveam, cu-nflăcărare;
Cred că-i dorința mea să-ți fie bine.

Sunt doar un gând acum, ca o mirare
Prin gândul tău Dar știi. Oi știi, tu,oare?